

LBRIS

We know
books

Micul ren și marea dorință de Crăciun

Text: Kai Haferkamp
Ilustrații: Ana Weller

Bookzone
BUCUREȘTI, 2022

Departa în nord, verile sunt scurte, iar iernile lungi și friguroase. Acolo, într-un sătuc, în Ajunul Crăciunului, era mare agitație. Ca în fiecare an, copiii se pregăteau pentru marea cursă de sănii care urma să aibă loc în curând. În timp ce unii își lustruiau de zor tălpile săniilor și le ungeau cu grăsime, alții își țesălau renii și le curățau harnașamentul până când strălucea.

Micul ren Steluță stătea ceva mai departe de turmă și îi privea pe copii cu atenție. Ce mult și-ar fi dorit să participe și el la cursă! Însă era prea mic pentru asta.

— Încă mai crede în Moș Crăciun! i-a auzit deodată Steluță pe ceilalți copii strigând.

Îl înconjuraseră pe Nicky, cel mai bun prieten al lui, și se învârteau în jurul lui râzând.

— Bineînțeles că Moș Crăciun există! a exclamat Nicky.

— Dacă e așa, atunci îți va îndeplini și cea mai mare dorință, i-a spus Eric batjocoritor.

— Ai să vezi! a strigat Nicky sfidător. Anul ăsta o să primesc sania și atunci Steluță și cu mine vă vom întrece pe toți!

— Poți să visezi în continuare la Moș Crăciun și la darurile sale, a spus Eric și a făcut o grimasă. Dar cursa de sănii este doar pentru cei mari!

— Ești rău!

Nicky nu mai putea suporta. S-a întors iute cu spatele la copii, ca nimeni să nu-i observe lacrimile, și a început să alerge spre casă, cu capul plecat.

LBRIS

We know books

Micul ren alerga la trap cât putea de repede în urma lui Nicky. Lui Steluță aproape că i se rupea sufletul să-l vadă atât de trist, fiindcă Nicky chiar era cel mai bun prieten al său. Pe când Steluță era foarte mic, s-a pierdut de turma lui într-o pădure deasă. Din fericire, Nicky l-a găsit și l-a hrănit cu biberonul. În cele din urmă, l-a numit pe micul ren Steluță,

deoarece, dacă te uital cu atenție, puteai vedea o pată neobișnuită pe fruntea lui, în formă de stea.

— Ah, Steluță, a oftat Nicky, lipindu-și capul de gâtul cald al renului, tu crezi că mâine va veni Moș Crăciun, nu-i așa? Uite, mi-am pus lista de dorințe aici la fereastră. Precis Moșul o va găsi și o va lua.

Ca pentru a confirma, Steluță a forăit încurajator la urechea prietenului său.

Noaptea s-a lăsat gerul, iar cerul era plin de stele. În timp ce Nicky dormea adânc, Steluță nu putea închide un ochi. Ce bine ar fi fost dacă Nicky chiar ar fi primit o sanie de Crăciun! Oare lista lui de dorințe dispăruse de la geam?

Micul ren s-a dus în trap silențios la casa lui Nicky ca să se uite. Nu, scrisoarea era tot acolo!

„Dar mâine e deja Crăciunul”, s-a gândit dezamăgit Steluță.

Oare Moș Crăciun nu găsisese lista lui de dorințe? Erau o mie de alte locuri unde Nicky ar fi putut să o lase! Sau poate Moș Crăciun nici măcar nu trecuse prin sătucul lor? Precis avea multe treburi de făcut înainte de Crăciun.

„Știu!” și-a spus renul deodată. „Dacă Moș Crăciun nu vine la noi, trebuie să mă duc eu la el și să-i spun despre dorința lui Nicky!”

Steluță știa că Moș Crăciun locuiește undeva într-un loc secret din pădure. Micul ren cunoștea o singură pădure – cea în care Nicky îl găsisese. Așa că s-a dus acolo să îl caute.

Ce bine că Steluță nu știa câte păduri întinse există în lume și cât i-ar fi luat să-l caute pe Moș Crăciun în toate, căci altfel probabil că nu s-ar mai fi dus.

A plecat însă vesel la trap în noaptea înstelată, lăsând în urmă satul cu toate căsuțele acoperite de zăpadă.